

Dániel könyve – Százhuszonnégyszázötven

Dániel 11:40 feltárása – A történelmi párhuzamok és a jövőbeni események prófétai vizsgálata

Jeff Pippenger

2024-03-08

Időt szánunk arra, hogy feltárjuk Dániel könyve tizenegyedik fejezetének szerkezetét, miközben a negyvenedik verssel foglalkozunk. A negyvenedik vers párhuzama Dániel könyve nyolcadik fejezete tizenegyedik versének abban a prófétai értelemben, hogy a világosság, amelyet Krisztus mint Júda törzséből való Oroszlán 1798-ban felnyitott, Dániel könyve nyolcadik fejezete tizenegyedik versén alapult; ugyanígy az a világosság is, amelyet 1989-ben felnyitott, a negyvenedik versen alapult.

Amint arra egy korábbi cikkben rámutattunk, jóllehet ténylegesen nem tárgyaltuk, az „sorra sort” elvű késői esői módszertan alkalmazásakor a negyvenedik vers két különálló vonalat tár elénk, mivel magában foglalja az első angyal mozgalmának és a harmadik angyal mozgalmának végidejét egyaránt.

Amikor egybevetjük a negyvenedik vers végidejét 1798-ban és annak végidejét 1989-ben, azt találjuk, hogy Dániel könyve nyolcadik fejezetének tizenegyedik verse összhangban áll Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenedik versével, mert mindkettő azt az ismeretet jelképezi, amely a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében szereplő három angyal prófétai történetében pecsételődik fel. Összekapcsolja őket az a tény is, hogy a tizenegyedik vers Krisztusnak a templomhoz való hirtelen „megjelenéséről” szóló „mareh” látomás, a negyvenedik vers pedig a prófétai történelem kétezer-ötszázhusz évéről szóló „chazon” látomás. Az egyik egy időpont, a másik egy időszak.

Az egyik a templom helyreállítását és megtisztítását jelképezi, a másik a templom pusztulását és megtiprását. Az egyik a kétezer-háromszáz évet jelképezi, a másik a kétezer-ötszázhusz évet. Az egyiket az Ulai folyó, a másikat a Hiddekel folyó szemlélteti. Az egyik az emberiséget jelképezi, a másik az istenséget jelképezi. Helyesen megértve, a negyvenedik vers a tizenegyedik verssel összefüggésben megdöbbentően mély. 1798 az istenség munkáját jelképezi, 1989 pedig az emberiség lázadását.

Az előző cikkben azonosítottuk, hogy az északi király által három akadály legyőzésének leírása egymásutániságot mutat, de hogy az ábrázolt események tényleges alkalmazását gondosan kell meghatározni, mert a negyvenkettedik verstől egészen a negyvennegyedik versig terjedő szakasz valójában a negyvennegyedik vershez igazodik, amely az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény. Ott valósul meg a hármasság, és ott kezdődik a „kelet” és „észak” hangos kiáltásának üzenete.

Dániel tizenegyedik fejezetében az adventista kutatók az évek során felismerték, hogy Dániel Rómáról szóló szemléltetéseiben egy sajátos módszert alkalmaz. Uriah Smith megjegyzi ezt a

Daniel and Revelation című könyvben. Dániel először azonosítja, miként szerzi meg Róma a világ feletti uralmat, majd a következő versekben visszatér a történelem kezdetéhez, azonosítja a politikai hódítást, és bemutatja, miként lép kapcsolatba Róma Isten népével ugyanazon történelem folyamán. Végül pedig azonosítja, miként jut Róma a végére. A Dániel által alkalmazott alapelv neve: „ismétlés és kibővítés”.

Ezt a háromlépéses módszert a negyvenedik verstől a negyvenötödikig terjedő szakasz azonosítja. A negyvenedik verstől a negyvenharmadikig terjedő versek azonosítják azt a háromlépéses folyamatot, amelynek során a modern Róma elfoglalja a Föld bolygót; majd a negyvennegyedik versben Dániel visszatér a negyvennegyedik vershez, amikor a „hírek” akkor hirdettetnek a száznegyvennégyezer zászlaja által, és amikor a pápaság ezután nagy haraggal kivonul, hogy sokakat elpusztítson és teljesen eltöröljön. Azután a negyvenötödik versben, valamint a tizenkettedik fejezet első versében a pápaság végére jut, és senki sem segít rajta, a tengerek között és a dicsőséges szent hegyen, miközben az emberi kegyelmi idő lezárul.

Dániel 11. fejezetének harmincadik versében egy olyan történelem kezdetét találjuk, amelyet White testvérnő szóról szóra idéz egészen a harminchatodik versig, majd ezt írja: „az e versekben leírtakhoz hasonló jelenetek fognak bekövetkezni.” A harmincadik és harmincegyedik vers azonosítja a történelmi átmenetet a pogány Rómától a pápai Rómáig mint a bibliai prófécia negyedik, illetve ötödik országát. A harmincegyedik vers azt a történelmet írja le, amely bemutatja, miként helyeztetett a pápai Róma a föld trónjára 538-ban.

A harmincegyedik versben az elsőként azonosított esemény az, amikor Klodvig, a frankok királya (a mai Franciaország), Kr. u. 496-ban a pápaság mellé állt. Klodvig ekkor a nyílt pogányságból a katolicizmus rejtett pogányságába tért át (felesége, Klotild vallásába). Ezután trónját annak szentelte, hogy a pápaságot a föld trónjára emelje. Klodvigot a versben a „karok” jelképezi, mert katonai hatalmának karját és pénzügyi erejének karját annak a munkának szentelte, amelyet akkor magára vállalt.

Klodvig kezdeti munkája mindazoknak a korábban pogány Európában uralkodó királyoknak a munkáját jelképezte, akiknek a történelem kibontakozása során rendeltetésük volt, hogy különféle támaszokat nyújtsanak Róma paráznájának. Klodvigot, és ezt követően Franciaországot, a katolikus egyház a katolikus egyház elsőszülöttje, valamint a katolikus egyház legidősebb leánya címmel kente fel. Ő annak az elsőnek a jelképe volt a sok király közül, akik Tírus paráznájával paráználkodtak.

Ebben a prófétai értelemben Klodvigot Aháb képviselte, aki szintén paráznaságot követett el Jézábelrel (a katolikus egyház jelképe a Jelenések könyvében), és aki egyúttal a tíz törzs első számú királya volt, miként Klodvig is a pogány Róma tíz szarvának (lásd Dániel könyve 7. fejezet) kiemelkedő jelképévé lett. Európa ama királyai végül a föld trónjára emelik Babilon paráznáját. Ebben az értelemben Aháb és Klodvig egyaránt az Egyesült Államokat jelképezik, amely az utolsó napokban paráznaságot követ el a pápasággal.

Ronald Reagan kezdte el a paráznaságot, és az utolsó elnök lesz az, aki arra kényszeríti az Egyesült Nemzetek másik kilenc királyát, hogy ugyanezt a cselekedetet ők is elkövessék. Reagan 1989-ben,

a vég idején volt elnök, ezért prófétai értelemben szükségképpen az utolsó elnököt kell jelképeznie a történelemben, akinek idején a másik kilenc király véghezviszi ugyanezt a cselekedetet, mert Jézus a dolog végét mindig a dolog kezdetével szemlélteti. Reagan gazdag, közismert médiaszemélyiség volt, akit saját különös beszédstílusáról széles körben ismertek, aki kezdetben a Demokrata Pártban volt, majd végül a Republikánus Párthoz csatlakozott.

A harmincegyedik versben a pápaságot jelképező karok megszenteltségüket az erősség szentélyét. Prófétai értelemben az erősség szentélye mind a pogány Róma, mind a pápai Róma számára Róma városa volt. Ez azon a tényen alapul, hogy Róma mindkét formája meghatározott ideig Róma városából uralkodott, és amikor Róma városából uralkodtak, lényegében legyőzhetetlenek voltak.

A pogány Róma Kr. e. 31-ben, az actiumi csatával kezdte meg háromszázhatvan éves uralmát. Dániel könyve tizenegyedik fejezetének huszonnegyedik verse azonosítja, hogy terveiket erősségükből, vagyis Róma városából fogják előrevetíteni egy „időre”. A prófétai „idő” háromszázhatvan év, és háromszázhatvan évvel az actiumi csata után, ahol Antoniust és Kleopátrát legyőzték, Konstantin elköltözött Róma városából Konstantinápoly városába, és a pogány Róma legyőzhetetlenségének időszaka véget ért.

Amikor a pápai Róma előtt álló harmadik földrajzi akadályt (a gótokat) Kr. u. 538-ban kiűzték Róma városából, kezdetét vette a pápai Róma ezerkétszázhatvan éves felsőbbbségi uralma, amely 1798-ig tartott, amikor a pápát eltávolították Róma városából, s ezzel a prófétai halálos sebet ejtették a pápai fenevadon; a következő évben, 1799-ben pedig az a pápa (az asszony, aki a fenevadon ült) fogságban meghalt.

A karoknak (Clovisnak), amelyek a pápaságot jelképezték, meg kellett fertőzniük az erősség szentélyét, és Konstantin azzal kezdte meg ezt a munkát, hogy filozófiai értelemben a várost Konstantinápolynál alacsonyabb rendű városként azonosította; és attól a ponttól fogva annak a történelemnek a hadviselése, amelyet Róma ellenségei folytattak, mindenkor Róma városának megtámadására összpontosult, és 476-ra soha többé nem uralkodott a városban tényleges római leszármazott, egészen 538-ig, amikor a város a pápai Róma számára az erősség szentélyévé lett.

Aháb, Klodvig és Franciaország az Egyesült Államokat jelképezik, és az Egyesült Államok erősségének szent helye az Egyesült Államok Alkotmánya. Ez az okmány isteni eredetű okmány, és a prófétai történelem egyik útjelzője. Amióta Ronald Reagan a pápaság mellé állt az 1989-hez vezető történelemben, az Alkotmány állandóan fokozódó támadás alatt áll, miként az erősség szent helye is a pogány Róma hanyatlása és bukása idején. Amikor az Egyesült Államokban a hamarosan eljövendő vasárnapi törvényt érvényre juttatják, az Alkotmány teljesen meg lesz döntve. Reagan idejétől ama vasárnapi törvényig a 330-tól 538-ig terjedő történelem ismétlődik meg. Az 538. esztendőben a pápaságot a trónra emelték, s ez ama vasárnapi törvélynél a halálos sebének meggyógyítását jelképezi.

A Ronald Reagantól a vasárnapi törvényig terjedő időszak olyan prófétai időszak, amelyet Isten prófétai Igéje kifejezetten azonosít. A „karoknak”, amelyeket Klodvig képviselt, el kellett venniük „a mindennapit” is a Római Birodalom korábban pogány királyságától. A birodalom vallása

kezdetől fogva pogány volt, és Klodvig megkezdte azt a munkát, hogy a nyílt pogányság vallását a katolicizmus vallásával váltsa fel, amely csupán leplezett pogányság.

Az Egyesült Államok teljes mértékben eltávolítja a protestantizmus vallását, amikor a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény által kikényszeríti a pápai tekintély bélyegét, mert a „protestáns” szó egyetlen meghatározása az, hogy tiltakozik Róma ellen. Ha elfogadod Róma tekintélyének bélyegét, nem tiltakozol Róma ellen. Ámos könyve harmadik fejezetének harmadik versében Ámos felteszi a költői kérdést: „Vajon járnak-e ketten együtt, ha meg nem egyeztek?”

„Az Egyesült Államokban jelenleg folyamatban levő mozgalmakban, amelyek arra irányulnak, hogy az egyház intézményei és gyakorlatai számára megszerezzék az állam támogatását, a protestánsok a pápisták nyomdokain járnak. Sőt mi több, ajtót nyitnak a pápaság előtt, hogy a protestáns Amerikában visszanyerje azt a többséget, amelyet az Óvilágban elveszített.” A nagy küzdelem, 573.

Amikor a pogányság vallását 508-ban eltávolították a birodalom hivatalos vallásának helyéről, ez azt jelképezte, hogy a korlátozó hatalom, amelyet Pál a Második Thesszalonikai levél második fejezetében említ, eltávolított a bűn emberének leleplezése előtt, az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényénél. A nyíltan pogány vallás alávetése, amely a katolicizmus rejtett pogány vallásába ment át, nem történt meg azonnal, és a történelem ezt Klodvig 496-ban történt katolikus hitre térésével kezdődőként, majd 508-ra teljesen beteljesedétként tartja számon.

Így tehát a Reagan-korszaktól kezdve, 1989-től a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényig, a valódi protestantizmus teljesen vissza lesz szorítva az Egyesült Államokban. Abban az időben az Alkotmány, az Egyesült Államok „erősségének szentélye”, meg lesz döntve, és a harmincegyedik vers „karjainak” negyedik műve végbemegy, amint a „karok” akkor a pápaságot a föld trónjára helyezik, miként ez Kr. u. 538-ban történt.

Miután a pápaság Kr. u. 538-ban trónra lépett, Dániel könyvének elbeszélése átfordul annak leírásáról, miként hódította meg a pápaság a világot, arra a tárgykörre, miként üldözte Isten népét a történelem során. Dániel könyve tizedik fejezetének tizennegyedik versében Gábel tudtára adta Dánielnek, hogy a látomás célja, amelyet bemutatni készült, annak megmutatása volt, „mi történik majd Isten népével az utolsó napokban.”

Most azért jöttem, hogy megértessem veled, mi fog történni népeddel az utolsó napokban; mert a látomás még sok napra szól. Dániel 10:14.

A harminckettedik verstől a harminchatodik versig terjedő versek azok, amelyekről White testvér kifejezetten azt mondja, hogy meg fognak ismétlődni, és ezek a versek a pápaság ezerkétszázhatvan éves uralmának üldözését írják le attól az időtől fogva, hogy Kr. u. 538-ban trónra emeltetett, egészen addig, míg 1798-ban megkapta halálos sebét.

És azokat, akik gonoszul cselekszenek a szövetség ellen, hízeltetésekkel megrontja; de az Istenüket ismerő nép erős lesz, és nagy dolgokat cselekszik. És a nép értelmesei sokakat oktatnak; de elhullanak fegyver által és tűzben, fogság és prédálás által sok napon át. És

amikor elhullanak, kevés segítséggel megsegíttetnek; de sokan hízelkedéssel csatlakoznak hozzájuk. És az értelmesek közül is némelyek elhullanak, hogy próbára tétessenek, megtisztíttassanak és megfehérittessenek a vég idejéig; mert ez még meghatározott időre szól. És a király tetszése szerint cselekszik; felfuvalkodik, és felmagasztalja magát minden isten fölé, és csodálatos dolgokat szól az istenek Istene ellen, és szerencsés lesz, míg be nem teljesedik a harag; mert aminek elrendeltetett, annak meg kell lennie. Dániel 11:32–36.

A versek a sötét középkor üldöztetését írják le, a harminchatodik vers pedig azután azonosítja, hogy a pápaság virágozni fog mindaddig, amíg be nem teljesedik Isten első haragja Izrael északi királysága ellen 1798-ban. Dániel először azt azonosította, miként helyzetett a pápaság a föld trónjára, azután azt, miként lépett kapcsolatba a pápaság Isten népével, végül pedig a pápaság végső bukását. Dániel tizenegyedik fejezetének negyvenedik–negyvenharmadik verse azonosítja, miként veszi át a pápaság a világ feletti uralmat, azután a negyvennegyedik vers azonosítja, miként üldözi Isten végidei népét, végül pedig a negyvenötödik vers azonosítja, miként jut el végső végére, és senki sem segít neki.

A héber „igazság” szót a Csodálatos Nyelvész úgy alkotta meg, hogy a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjét egyesítette, hogy létrehozza az „igazság” szót. A tizenhárom a lázadás jelképe, és az első az utolsót jelképezi.

A harmincegyedik vers a pogány Róma végét írja le mint a bibliai prófécia negyedik országát, a harminchatodik vers pedig a pápai Róma végét azonosítja mint a bibliai prófécia ötödik országát. Róma bukásának első leírása és Róma bukásának utolsó leírása között van a lázadás, amelyet a pápaság képvisel, amikor Isten népének millióit meggyilkolja a kezdet és a vég közötti történelemben. E versek alkalmazása az „igazság” kézjegyét viseli.

A negyvenedikről a negyvenötödik versig terjedő szakasz, amelyet a harmincadiktól a harminchatodik versig terjedő versek szemléltetnek, a pápaság bukásával kezdődik, és a pápaság bukásával végződik. Az 1798-ban kezdődő történelem közepén, egészen a kegyelemidő lezárultáig, a Modern Róma lázadása áll, amely ismét Isten népét gyilkolja. E versek alkalmazása magán viseli az „igazság” kézjegyét is, és összhangban állnak egymással, hogy két tanúbizonyságot szolgáltatassanak, amelyek megerősítik az „igazságot”; és mindkét vonal Rómát írja le, amely az a jelkép, amely „megerősíti a látomást”.

Azokban az időkben sokan támadnak fel a déli király ellen; néped erőszakos fiai is felemelik magukat, hogy beteljesítsék a látomást; de elbuknak. Dániel 11:14.

Az a prófétai jelenség, amelyet Dániel a tizenegyedik fejezetben alkalmaz, nem csupán a harminctól harminchatodik versekben, majd a negyvenedikről negyvenötödik versekben jelenik meg. A tizenegyedikről tizenkilencedikig terjedő versek azonosítják, miként vette át a pogány Róma a világ feletti uralmat, azután a huszadiktól huszonnegyedikig terjedő versek azonosítják, miként bánt a pogány Róma Isten népével, a huszonnegyedik verstől a harmincadikig pedig a pogány Róma bukása tárul elénk.

A tizennegyedik vers a pogány Róma kezdete, a harmincadik vers pedig a pogány Róma vége. A középén ábrázolt történelemben a pogány Róma Krisztus megfeszítőjeként van azonosítva; így a középpontbeli lázadás e verseket „igazságként” azonosítja. Az Alfa és az Omega aláírását végig ott helyezte Dániel könyvének tizenegyedik fejezetén.

A negyvenedik vers annak a történetnek a menetét tartalmazza, amely Ronald Reagan éveiben kezdődik, és amely az Egyesült Államok elnöke és a bűn embere között létrejött szövetséget azonosítja. Egy meghatározott időszakot jelöl, amely azzal zárul, hogy a pápaság a föld trónjára helyeztetik, miként az Kr. u. 538-ban is történt. Nem véletlen egybeesés, hogy Klodvig, a frankok királya, ami a mai Franciaország, az Egyesült Államok jelképe. Klodvig Reagan előképe volt. Reagan a protestantizmus jelképe volt, miként Klodvig a pogányság jelképe volt.

Az a csata, amelynek során Klodvig, a frankok királya, a katolicizmusra tért, a tolbiaci csata volt (más néven zülpihi csata vagy kölni csata). Erre a csatára 496-ban került sor. Klodvig akkor még pogány volt, ám a csata során, amikor úgy tűnt, hogy seregeit a vereség veszélye fenyegeti, segítségért katolikus felesége keresztény Istenéhez imádkozott, és fogadalmat tett, hogy ha győztesen kerül ki a küzdelemből, kereszténnyé lesz. Klodvig megnyerte a csatát, és ennek eredményeként ő maga, valamint frank harcosainak jelentős része is a katolicizmusra tért, ami a frankok kereszténnyé válásának jelentős eseményét jelölte.

Ronald Reagan, magát protestánsnak valló emberként, úgy azonosította a római pápával kötött titkos szövetség létrehozására indító motivációját, hogy meg volt győződve arról: a Szovjetunió a bibliai prófécia antikrisztusa. Reagan a volt Szovjetunió elleni harcában, anélkül hogy felismerte volna tévedését abban, ki is az antikrisztus, az antikrisztussal szövetkezett.

„Akik összezavarodnak az ige megértésében, akik nem ismerik fel az antikrisztus jelentését, azok bizonyosan az antikrisztus oldalára állnak.” Kress Collection, 105.

Az Egyesült Államok kettős prófétai jelkép, amint azt a földből feljövő fenevad két szarva ábrázolja. Franciaország szintén kettős prófétai jelkép, amint azt a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében Sodoma és Egyiptom jelképezi. Franciaország a pápaság elsőszülött gyermeke, és Reagan, aki az Egyesült Államokat képviselte, a Jelenések könyve tizenhetedik fejezete szerinti tíz király közül az utolsó napokban elsőként paráználkodott Tírusz paráznájával, akit 1798 óta elfeledtek. Az idők végén, 1798-ban feledésbe merült, de az idők végén, 1989-ben újra emlékezni kezdenek rá.

Klodvig, Franciaország vezetője egy olyan időszak kezdetét jelezte, amely ahhoz vezetett, hogy 538-ban a pápaságot trónra emelték, ahol a pápaság ezután az orléans-i zsinaton vasárnapi törvényt hozott. Reagan, az Egyesült Államok vezetője egy olyan időszak kezdetét jelezte, amely ahhoz vezet, hogy a pápaság a hamarosan eljövendő vasárnapi törvény által ismét a föld trónjára emeltetik.

Franciaország az a kettős hatalom, amely 538-ban a pápaságot trónra emelte, és Franciaország Napóleon Berthier tábornoka által 1798-ban letaszította a pápaságot a trónról. Az Egyesült Államok emeli trónra a pápaságot az utolsó napokban, és mint a tíz király első számú királya, az

Egyesült Államok végül „pusztává és mezítelenné teszi őt, és megeszí az ő húsát, és megégeti őt tűzzel.”

A negyvenedik vers a harmincegyedik vers történetét tartalmazza, és azonosítja, hogy a pápaságnak a föld trónjára való visszahelyezésének munkáját az az időszak jelképezi, amely Ronald Reagannel kezdődik, és az Egyesült Államok utolsó elnökével ér véget. Ezt az utolsó elnököt Reagan előképezte, mert Jézus mindig a kezdettel szemlélteti a véget.

Dániel tizenegyedik fejezetének első verseiben ez a prófétikus történelem kerül bemutatásra (2. vers); itt annak a történelemnek a leírását találjuk, amely Görögország királyságának történetét megelőzte. Görögország az Egyesült Nemzetek Szervezetének, valamint a Jelenések tizenhetedik fejezetében szereplő tíz király egy világkormányának jelképe. Dániel tizenegyedik fejezetének 3. verse bevezeti Nagy Sándort, a 2. vers pedig azt a történelmet ábrázolja, amely az utolsó napok egy világkormányát megelőzi.

Az első versben Gábriel egyszerűen kijelenti, hogy megerősítette Dáriust a médek és perzsák királyságának kezdetén, Gábriel azonban a tizedik fejezetben akkor jött Dánielhez, amikor a perzsa Círus uralkodott, nem pedig a méd Dárius. Miután világosan egybekapcsolja ezt a királyságot mint a médek és perzsák prófétai, kettős királyságát (miként Franciaország és az Egyesült Államok is az), Gábriel ezután bevezeti azt a történelmet, amely Nagy Sándor világbirodalmát megelőzi.

És most megmutatom neked az igazságot. Íme, még három király támad Perzsiában, és a negyedik mindnyájuknál sokkal gazdagabb lesz; és ereje által, gazdagsága révén, mindeneket felingerel Görögország birodalma ellen. Dániel 11:2.

Az Alfa és az Omega mindig egy dolog végét szemlélteti egy dolog kezdetével együtt, a második vers pedig arra a történelemre utal, amely megelőzi az egyvilágkormányzat kikényszerítését, amint azt Nagy Sándor görög birodalma jelképezi. A második vers az Egyesült Államokra vonatkozó prófétai sor, amely mint az utolsó napok kétszárvú hatalma — amint ezt a médek és perzsák kettős hatalma, valamint Franciaország előképezi — jelenik meg. A vers olyan királyokat azonosít, akik az utolsó napokban az Egyesült Államok elnökeit jelképeznék, s akik felemelkednének a sárkány, a fenevad és a hamis próféta hármass egyvilágkormányzata előtt. Klodvig párhuzamba állítható Reagannel mint első elnökkel azon történelem kezdetén, amely az antikrisztus trónra való visszahelyezéséhez vezet.

Círus idejétől kezdve, Dániel tizenegyedik fejezetében, három fejedelemnek kellett következnie, akiket egy negyedik követ, aki mindnyájuknál sokkal gazdagabb volt. Dárius volt a Médo–Perzsa Birodalom első királya, és Círus, aki uralkodott, amikor Dániel Gábrieltől megkapta a történelmet, a második király volt. Círus után négy király következett, így a rákövetkező királyok közül a negyedik a hatodik király volt.

A hatodik király lenne a leggazdagabb király, és a gazdag elnök (király) mindent felingerelne Görögország birodalma ellen. Reagan óta az elnökök ezek voltak: az első Bush, Clinton, a második Bush, Obama; így a hatodik és leggazdagabb király Trump lenne. Ez a király (elnök) „felingerelné” Görögország birodalmát (a globalistákat). A „felingerel” héber kifejezés

meghatározása igen beszédes.

A „felingerelel” szóként fordított héber kifejezés az adott versben egy ősgyök, amelynek jelentése: „felébreszteni”, vagy „felébredni”. A Círus utáni negyedik uralkodó által előképezett történelemben egy olyan elnök támadna, aki minden más elnökénél sokkal gazdagabb volna, és ereje és hatalma által „felébredés” idéztetné elő Görögország ellen. Görögország pedig, mivel a globalizmus, a progresszizmus és a „woke-izmus” jelképe, a hatodik, leggazdagabb elnök történelmének reflektorfényébe kerülne. Ő az egész földkerekség birodalmát felébresztené a progresszív „woke-izmus” és a globális uralom körüli küzdelemre.

A progresszív „woke-izmus” mozgalmára való felébredés, amely a leggazdagabb elnök elnöksége alatt megy végbe, a republikánus szarvval következik be, éppen abban az időben, amikor a tíz szűz felébredése a protestáns szarvban történik.

Dániel könyve tizennegyedik fejezetének negyvenedik verséről szóló tanulmányunkat a következő cikkben folytatjuk.

„A hit és a kegyesség széles körű hanyatlása ellenére ezekben az egyházakban vannak Krisztusnak igaz követői. Mielőtt Isten ítéleteinek végső meglátogatása a földre eljönne, az Úr népe között az ősi kegyességnek olyan feléledése lesz, amelyet az apostoli idők óta nem láttak. Isten Lelke és hatalma kiárad gyermekeire. Abban az időben sokan elkülönülnek majd azoktól az egyházaktól, amelyekben e világ szeretete Isten és az Ő Igéje iránti szeretet helyébe lépett. Sokan, mind a lelkészek, mind a nép közül, örömmel elfogadják majd azokat a nagy igazságokat, amelyeket Isten ebben az időben hirdettet, hogy népet készítsen elő az Úr második eljövételére. A lelkek ellensége arra vágyik, hogy ezt a munkát megakadályozza; és mielőtt az ilyen megmozdulás ideje eljönne, igyekszik azt megelőzni egy hamisítvány bevezetésével. Azokban az egyházakban, amelyeket megtévesztő hatalma alá tud vonni, azt a látszatot kelti majd, hogy Isten különös áldása árad ki; nyilvánvaló lesz az, amit nagy vallásos érdeklődésnek tartanak. Tömegek ujjonganak majd, hogy Isten csodálatos módon munkálkodik értük, holott a munka egy másik léleké. Vallásos mez alatt Sátán arra törekszik majd, hogy befolyását kiterjessze az egész keresztény világra.” The Great Controversy, 464.